

DRŽAVA JE KRIVA!

LENART RIHAR

Ena najbolj prismojenih fraz, ki jih mrgoli po medijski krajini, je tale iz naslova. A prvi krivec za tako strahotno nerazumevanje stvari seveda ni - vzemimo ga za primer - delavec, ki ga stečaj podjetja poriva v hude eksistenčne težave. Ta je kriv kvečjemu za to, da ne vidi oziroma noče videti nekoliko dlje in brez premisleka ponavlja tisto, kar mu molijo pod nos. Ponavlja za ljudmi, ki so komentatorji ali novinarji v »uglednih« medijskih hišah, ponavlja za »strokovnjaki«, ki se kitijo z akademskimi naslovi, ponavlja za izbranimi politikami, ki imajo prevladujoč vpliv v družbi. Našteti pa so bolj kot prismojeni seveda pokvarjeni in zato nosijo neprimerno obremenilnejšo hipoteko.

Lahko si predstavljamo nekoga, ki denimo z nasiljem razbija družino in zastruplja njene notranje odnose. V strahu pred katastrofo se družinski člani le skušajo pomeniti, kakšno je stanje, kako naprej. Nasilnež pohiti in razloži, kako je za vse kriva pravzaprav družina ... Tistega, ki bo verjel tej »razlagi«, bomo verjetno s precejšnjim konsenzom razglasili za prismuka. Država je za razliko od družine sicer umetna in zapletenejša tvorba, a vseeno ju je mogoče primerjati. Država smo v demokraciji vsi, zanjo smo odgovorni vsi. Časi, ko si je državo lastil Ludvik XIV. ali Stalin ali Broz, so pač mimo. Če hočemo. Ni dvoma, da kak mali Brozov naslednik s svojimi karteli na vse kriplje skuša Slovenijo še dandanes držati v svojih krempljih. A to mu kljub vsemu lahko uspeva le toliko, kolikor mi nočemo razumeti stvari in nočemo izkoristiti možnosti, ki nam jih daje demokracija.

Polovico volilnih glasov že vse od osamosvojitve dalje prostovoljno dajemo posttotalitarni strani. Tako se ji je bilo treba umakniti le z nekaj parlamentarnih stolčkov in občasno s kakega ministrskega. Uradništvo, šolstvo, gospodarstvo, medije, sodstvo so obdržali praktično neokrnjeno. Mnogi birokrati, učitelji, strokovni sodelavci lahko hodijo tudi vsako nedeljo v cerkev, a njihove nastavitve, da lažje in bolj harmonično delajo s kontinuiteto, so nepremakljive. Vse to deluje v službi klik, ne pa v službi boljše prihodnosti za vse ljudi. Ker vsa našeta posttotalitarna mašinerija nima tega notranjega skupnostnega vzgiba, deluje v svojem bistvu slabo, nekonsistentno in slejkoprej pride na dan fiasko. Kadar ti porazni rezultati padejo evidentno na oči množicam, takrat je razglašeno, da je kriva politika (beri: politiki demokratične strani), da je kriva država (beri: osamosvojena Slovenija). Če bi tisti delavec vsaj malo pomislil in zložil stvari, ki jih partikularno precej dobro pozna, bi mirno in z zadetkom v črno lahko rekel: krivi, da sem pristal na cesti, so ljudje, ki so nam vzeli državo, ki so nam vzeli možnost temeljitega prehoda v demokracijo. Ko bo večina ljudi došla do dejstva in se s tem spoznanjem odpravila na volišče, bo Slovenija vcvetela.

Totalna nezmožnost tranzicijske levice, da bi vsaj zasilno upravljala z državo in z gospodarstvom, se, kot kaže, ne bo mogla več prav dolgo skrivati. To dokazuje tudi spodbujanje sovraštva do Evrope. Človek najprej podvomi, če gre morda samo za še enega v vrsti slepilnih manevrov, ki jim med politično zakrnelim ljudstvom kljub prozornosti vedno znova uspevajo. (Sicer pa uspeva tudi salonskim levičarjem na Zahodu: ni kriva Italija, kriv je Bruselj. Kriva je Amerika, kriv je kapitalizem.) Pri nas je tako, da so država v tem času preveč oni sami, namreč kontinuitetniki, in zato rabijo bolj oddaljenega sovražnika. Sovražiti Evropo pa jim itak v nobenem primeru ni problem. Vsekakor tehtnejši premislek napeljuje na to, da vse, kar je solidno, kar sloni na zdravih temeljih, kar ima povezavo z nekim urejenim svetom, naše tranzicijske prijatelje navdaja z močnim notranjim nasprotovanjem. Evropi je sicer mogoče očitati marsikaj, ob čemer tudi obupen birokratizem zbledi. A povojni projekt skupne Evrope, kot so si ga zamislili velikani krščanskih demokracij, je kljub temu utemeljen na zdravih temeljih in na plemenitih ciljih. Pri čemer Arséna Heitza, snovalca evropske zastave, ki je eksplicitno artikuliral njeno krščansko evokacijo, raje sploh izpustimo. Čeprav se danes Evropa otepa slehernih povezav s krščanskim izvorom, jim za sovraštvo zadošča, da ta povezava obstaja in da ji daje kohezivno moč. Vendar ta moč ni samoumevno močnejša od tiste razdiralne, za katero naši postboljševiški junaki zlorabljajo bodisi človeško stisko bodisi njegovo moralno dno. Zato nam danes na veliki šmaren, glede na ne preveč svetle obete, gotovo ne bo padla krona z glave, če bomo sebe, svojo ožjo in širšo domovino priporočili tisti Gospe, ki je bila davno pred Evropo okronana z dvanajsterimi zvezdami.

(Časnik.si)

Konec počitnic

Vlada se po treh tednih počitnic vrača na delovno mesto in bo imela ta četrtek, 22. avgusta spet svojo redno sejo. Medtem sta se Bruselj in Frankfurt odločila za temeljit pregled slovenskih bank, saj se zdi, da tega v Sloveniji ne želijo ali pa ne znajo. Kljub posegom od zunaj pa vlado čaka vroča jesen. Pred odhodom na dopust je namreč vlada začela s pripravo dopolnjenega proračuna za 2014 in začrtala izhodišča za proračun 2015. Seznanila se je s trenutnim stanjem na področju črpanja evropskih sredstev za obdobje 2007-2013, ki se izteka. Sprejela je načrt odškodninske sheme za izbrisane ter potrdila zakonske spremembe pri financiranju strank in volilne kampanje. Razpravljala

je tudi o podražitvi vinjet, a odločanje o tem pustila za jesen. Najbolj uspešna pa je bila pri kadrovskih zamenjavah.

Tudi prvo jesensko sejo bo začela s to temo, saj mora doreči, kdo je najbolj primeren za vodenje Luke Koper. Glede na politično preigravanje med SD in PS je to vsaj navidez ključni projekt sedanje vlade. Sicer pa vlado čaka na mizi kar nekaj zahtevnih nalog: proračun za leto 2014 in znižanje primanjkljaja pod 3 odstotke BDP, Bruslju bo morala pokazati, kako izvaja protikrizne ukrepe, čaka jo zahtevna zdravstvena reforma, kmetje, ki se ne strinjajo z novim načinom obračunavanja davkov, grozijo z zaporo cest. Najhuje bo z stabilizacijo javnih financ,

saj DeSUS ne pristaja na reze v pokojnine, sindikati so proti odpuščanju v javnem sektorju, ki ga napoveduje prvak DL Gregor Virant. Rešitev ne bo, če ne bo politične stabilnosti. Predsednik SD Igor Lukšič pa pogosto všečno nastopa kot opozicija znotraj koalicijske.

Prav v zadnjih dneh je Lukšič kritiziral zahteve Evropske Unije. Menil je, da »Slovenija ustvari 1,4 milijarde evrov letno več kot porabi. Kam to gre? Za kakovost življenja v Nemčiji in v ZDA«. Dotaknil se je tudi privatizacije slovenskih podjetij. »Ne bomo in nočemo biti kolonija. Vprašanje državnega premoženja je vprašanje razmerja med kolonijo in državo,« je opozoril.

Za izboljšanje proračuna

Da se izkoplje iz finančnih težav je slovenska vlada podvzela vrsto davčnih ukrepov. 1. julija je uvedla višji davek na dodano vrednost, od sredine prejšnjega meseca je dražja registracija vozil. Oba ukrepa sta namenjena polnjenju državne blagajne. Tako je tudi z višjimi sodnimi taksami, ki so v praksi začele veljati z prejšnjega tega tedna.

Vlada Alenke Bratušek je izračunala, da bi zvišani stopnji DDV proračun letos povečali za 100 milijonov evrov, prihodnje leto bi zagotovili še dodatnih 250 milijonov evrov. Ob tem spomnimo, da se je vlada za ta ukrep odločila po tem, ko je predlog o uvedbi kriznega davka, s katerim bi bili obdavčeni vsi prihodki, natelet na ostro nasprotovanje. Spomniti velja, da ideje o kriznem davku vlada ni opustila - je rezerva, če ostali ukrepi konsolidacije javnih financ ne bodo uspešni.

Zvišanje dajatve za uporabo vozil v cestnem prometu, ki jo morajo lastniki plačevati vsako leto ob registraciji vozila in podaljšanju veljavnosti prometnega dovoljenja, je že drugo, ki je slovenske davkoplačevalce doletelo v manj kot letu dni. Vlada ocenjuje, da se bo zaradi vnovičnega dviga te dajatve letos v proračun nateklo za šest milijonov evrov več prihodkov, priho-

dne leto naj bi se z dajatvijo zbralo za dobrih 15 milijonov evrov več sredstev.

Da je tudi zvišanje sodnih taks namenjeno povečevanju proračunskih prihodkov, skozi zakonodajni postopek ni skrivalo pravosodno ministrstvo, kjer je novela, ki je začela veljati pred dnevi, nastala. Ocenjuje, da se bo zaradi tega ukrepa v državno blagajno letno steklo približno 4,5 milijona dodatnih sredstev. V julijski razpravi v državnem zboru o noveli zakona o sodnih taksah so v SDS opozarjali, da gre za polnjenje proračuna tudi na račun nedostopnosti sodišč. »Z dohodki smo na letu 2004. Zato bi bilo logično, da se takse znižajo, ne zvišajo,« je takrat med drugim poudaril poslanec največje opozicijske stranke Vinko Gorenak.

Povprečna podražitev sodnih taks je 10-odstotna. Prav za toliko so na primer višje takse za redni pravdni postopek, postopke v socialnih sporih in postopke v zakonskih sporih. Za slednje je treba zdaj odšteti 72 evrov, do zdaj je znašala 66 evrov. Med 20- in 40-odstotno zvišanje velja za nekatere sodne takse za nepravdne postopke, kar v praksi pomeni, da so dražje za nekaj evrov.

PRIDRUŽITEV PREKMURJA

En narod, eno srce

17. avgusta se spominjamo obletnice združitve prekmurskih Slovencev z matičnim narodom. Ta dan je zato v Sloveniji državni praznik, a ne tudi dela prost dan. Državni praznik je postal leta 2005 na predlog nekaterih prekmurskih poslancev.

Ob tej obletnici se spominjamo dogodkov, ko so prekmurski Slovenci po 900 letih znova postali del matičnega naroda. Vse do konca prve svetovne vojne so se namreč razvijali ločeno od ostalih Slovencev in so bili pod močnim vplivom razmer, ki so prevladovali znotraj Ogrske.

Narodno zavest je na prelomu iz 19. v 20. stoletje začela dvigati skupina katoliških duhovnikov, ki so se zbirali okoli Franca Ivančiča. Pri novi maši Jožefa Klekla na Tišini so leta 1897 prvič razvili slovensko zastavo. Sestavili so tudi politični program, ki je poudarjal pomen vere v zasebnem in javnem življenju, verski pouk in lo-

kalne časopise v materinščini.

Po koncu prve svetovne vojne smo imeli Slovenci največ sreče prav v Prekmurju. Mirovna konferenca je že maja 1919 soglašala s tem, da Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev dobi ta del ozemlja. Tako je jugoslovanska vojska oblast na ozemlju prevzela 12. avgusta leta 1919 in jo pet dni pozneje prepustila civilni oblasti. Pri odločanju, kateri datum naj postane praznik, je prevladal dan, ko je oblast od vojaških oblasti prevzel civilni upravitelj, kar se je zgodilo v Beltincih 17. avgusta na množičnem ljudskem zborovanju.

Med tistimi, ki so predlagali, naj se v Sloveniji tega spomnimo s posebnim dnem, je bil poslanec N.Si Jožef Horvat. »To željo po skupni enotnosti smo morali zapisati med državne praznike, da bomo tudi prihodnje generacije spominjali, kako smo nastali, se združevali in ohranili. To nas povezuje tudi v skupnih naporih za

krepitev slovenske kulture in gospodarstva ter za večjo blaginjo vseh.«

Prva državna proslava ob dnevu združitve prekmurskih Slovencev z matičnim narodom je bila leta 2006 v Beltincih. Leta 2007 je bila državna proslava v Murski Soboti, leta 2008 v Gradu na Goričkem, leta 2009 znova v Beltincih. Leta 2010 državne proslave ni bilo, saj je takratna vlada Boruta Pahorja zaradi varčevanja določila, da bo državna proslava ob dnevu združitve prekmurskih Slovencev le še ob okroglih obletnicah oziroma vsakih pet let. Od takrat ta dan vsako leto s proslavo zaznamuje vsaj katera od prekmurskih občin.

Na predvečer praznika so v Beltincih in Črenšovcih pripravili občinski slovesnosti. Zbrane v Beltincih je nagovorila poslanka državnega zbora Alenka Jeraj. Prišel pa je tudi predsednik države Borut Pahor.

VTISI IZ SLOVENIJE

Neznane in znane osebe

(Od našega dopisnika)

Ves čas od naše preselitve pa do danes, mi po glavi roji ime Frank Žele. Oseba, ki je nisem poznal, nikoli videl, nikoli z njo govoril. Ime mi je ostalo v spominu, ker se je občasno pojavljalo v našem tedniku, ko je ta imel še zaglavje Slovenci v ZDA. Tam so se objavljale njegove vrstice, ko se je pridruževal veselju obletnic društev in oseb v naši skupnosti, in tudi žalosti, ko je kdo odšel v večnost. Le od kod njemu vse to vedenje?, sem se spraševal. Ni mi šlo v račun, dokler mi ni bilo povedano, da je tudi on bil izseljenec, ki je prišel v Argentino, pa se (ne vem, kdaj) preselil v ZDA. V teh svojih prispevkih je tudi komentiral politično klimo in dogajanje v ZDA, posebno v času volitev.

In zdaj podoživljam Franka Želeta, ko berem poročila o bogatem delovanju po Domovih, o uspehih in dosežkih skupin in posameznikov in se veselim z njimi. Predvsem pa se istovetim z njim ob prebiranju osebnih vesti, posebno ob poročanju smrti oseb, ki sem jih poznal.

Z urednikom Tonetom sem tudi ugotavljal, da malokdo od ravnokar pokojnih dobi tudi nekrolog. Saj prostor v listu ne predstavlja važen problem; problem je, da se težko najde oseba, ki bi o pokojnem napisala, opisala njegovo življenje, vse dobro, ki ga je naredila. Pa ni samo problem »nepismenosti«, zapreka je tudi v tem, da se je življenjska doba tako podaljšala, da je pokojni že dolgo prenehal biti aktivni član skupnosti, da so njegove zasluge nekje daleč v spominu ali zapisane v kaki zaprašeni brošuri.

Ko sem kdaj listal izvode tednika iz prejšnjih desetletij, so včasih veliko dali na to, da so se ob okroglih obletnicah slavljena spomnili tudi s člankom. V začetkih celo ob štiridesetletnicah! Zato je bilo kar enostavno poseči po starem letniku in - če ne prepisati in dopisati - dobiti nekaj življenjskih podatkov za novo obletnico. Počasi se je navada prestavljala na petdeset, šestdeset, sedemdeset letnike ter končno opustila.

Nekako takole so se mi misli (spet) povezovale ob novici, da je umrl France Vitrih, dolgoletni šolski referent društva Zedinjene Slovenije. In spet so mi misli poromale v Dom dr. Hanželiča v Doloresu.

O njem bi težko napisal kaj več kot svoja doživetja na počitniških kolonijah. Skupaj sva kot začetnika preživela tegobe utečenega programa otroške kolonije in zvečer, po opravljenem delu, med čakanjem, da se vojska umiri in zaspi, obležala na železnih ležalnikih pred staro Camposovo hišo. Hladni večeri so ohladili tudi vroče dnevne trenutke. Med cigaretnim dimom in gledanjem v bogato zvezdnato doloreško nebo sva še pokomentirala preteklo dogajanje in tudi prihodnje. Kasneje, že kot stara mačka, se je pogovorno obzorje razširilo, da sem spoznal vsaj delček dobrega človeka, ki se je razdaljal v prid družini, lokalnemu berazateškemu okolju - tako slovenskemu kot argentinskemu - in vsej slovenski skupnosti.

In ta dobroti je izhajal že iz podatka, da je hotel pomagati ljudem kot zdravnik, pa je mogel študirati le kemijo. Da je v begunskem taborišču skrbel za ambulanto, pa ni mogel vedno ustreči (ko so ga nekoč zaradi zaprtosti prosili za odvajalo, jim je lahko dal le navidezno zdravilo - placebo - s strogim navodilom, naj ga užijejo prav v bližini stranišča. In je pomagalo!) Ko vse teče po ustaljenih tirnicah, že gre. Pa se je znašel tudi takrat, ko so železničarji stavkali, ali so otroci množično zboleli, ko se je kdo ponesrečil. Ko smo neko leto imeli kar nekaj neprijetnega dela, nam je - Pavlu, Petru in meni - predlagal, da bi nam ob naših porokah organiziral špalir s spodnjimi hlačkami ...

Hvaležen sem mu za prijateljstvo, ki ga je izkazoval tudi s tem, da sem mu lahko dolga leta drugoval na kolonijah ter s tem, da sem bil lahko v stiku s takratnimi mladimi, ki so mi še danes prijatelji.

A to so le anekdote, ki ne predstavljajo bistva osebe, a ostanejo vedno na površju. Tisto, bistveno, bo zapisal kdo drug. Če ne drugje, je zapisano v njegovi knjigi življenja, s katero je stopil pred Stvarnika.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Kakor so primarne volitve podale odgovor na številna vprašanja, so obenem postavila nova. Glavno med njimi je, kaj bo storila vlada, da sedanji poraz vsaj omili, ko ga že ne bo mogla spremeniti v zmago. Izgube kakih 4 milijone glasov, med letom 2011 in danes, se gotovo ne da nadoknaditi v dveh mesecih.

Zanikanje stvarnosti.

To je bila vladna strategija vsa ta leta. Če je inflacija ušla iz vajeti, je »risala« bolj ugodne številke. Ko je gospodarska rast kazala zastoj, so uradne statistike kazale bolj optimistično sliko. Ko je pomanjkanje varnosti zahtevalo rastoče število žrtev in so se smrtni primeri kriminala množili, je vlada govorila o »občutku«, kot da je vse v redu. Če je podjetnik nepremičninskih poslov omenjal padanje dejavnosti, so mu poslali davčne inšpektorje, da je utihnil on in tudi ostali. Naštevanje gre v nedogled. Isto je sedaj, z izidom volitev. Namesto da bi priznala, koliko glasov je izgubila v dveh letih, gospa predsednica razglašala, da so najbolj voljena stranka v državi (kar je res), ne priznava pa, da je izgubila v vseh največjih volilnih okrožjih in bila premagana v ključni provinci Buenos Aires. Opeva pa zmago na Antarktiki in laže o uspehu med Indijanci Qom, ki jih eden najzvestejših guvernerjev (Infram, v Formozu) preganja in pobija. Gospa tudi ne priznava zmagovitih politikov, ki jih označuje kot »uslužbenec« korporacij. Sprejme sicer, da mora vzpostaviti dialog, a le »z lastniki žogek«, ne pa z »rezervnimi igralci«, ki da nimajo moči ne oblasti. Enotno je vlada tudi poudarjala, da te primarne volitve »ne pomenijo ničesar«, in da to ni bil spopad med strankami, temveč le določitev kandidatov. Kako drugače so govorili pred dvema letoma, ko so opevali zmago gospe na predsedniških primarnih volitvah, čeprav so tudi takrat izbirali kandidate in je bila večina kandidatov že določenih.

Možganski pretres.

Dva dni je trajala omedlevica. Med nedeljo zvečer, ko je predsednica v izredno mirnem tonu predstavila vladno gledanje na volilni izid, in sredo, ko je prvič nastopila v javnosti, pa se je vladna strategija vrnila na izvorni tir in se še poostrila. Govor v Tecno-polis je bila eden najhujših izbruhov jeze in zaničevanja nasprotnikov. Od tedaj je tudi večina funkcionarjev ponovno zatrjevala, da vlada nima namena spremeniti smeri svojega delovanja, da je celoten program edino vreden in

veljaven in daj bo le še poglobila svoje delo. Seveda pa so se tudi v vladnih vrstah začeli oglašati nekateri, ki se ne strinjajo popolnoma z tem gledanjem. Tu so izstopali župani, ki so na lastni koži občutili udarce nezadovoljnih volivcev. Da je vplivalo pomanjkanje varnosti sta trdila ključna župana Espinoza iz milijonske La Matanza in Curto iz Tres de Febrero: »Lahko zgradite javno delo, a če vam ubijejo soseda, tega ne morete zakriti z javnimi deli« je modroval »Fernando«. Idejo je povzel (tudi premagani) guverner Scioli: »Spremenili bomo, kar je treba spremeniti«. Drugi so kazali na inflacijo: plače in tudi socialne podpore zaležejo vedno manj. »Ljudje ne gledajo na vladne statistike, ker jim žep pove, kako draginja uničuje njihove zaslužke«. Celo prvi vladni kandidat v provinci Buenos Aires, župan Insa-urralde, je priznal, da bodo morali pregledati »davek na plaček«. Kar niso priznali na vrhu, so ugotovili v bazi. A odločitve sprejemajo na vrhu.

Začet je boj, strašno besneč.

Medtem, ko še tečejo razne analize primarnih volitev, pa se je že začel še hujši boj za oktobrski datum. V nedeljo 27. 10. bo namreč izrečena odločilna beseda. Vsaka stranka pregleduje doseženo in načrtuje strategijo za nov spopad. Kaže pa, da vlada nima alternativne strategije. Skušala bo z dodatnim tokom denarja (ki ga je vedno manj), in z rastočo vladno propagando prepričati ljudi, da je vse v redu in da je treba vladi dati novo priložnost, da dokaže, da je na edino pravi poti. A ker so opozicijski politiki videli, da se ljudska volja oddaljuje od vlade, že kažejo poostren napad na vladne pozicije. Zmagoviti Massa, ki je v začetku skušal nastopati umirjeno in nenapadalno, je tudi prešel v ofenzivo. Izbral je vprašanje korupcije in že napovedal, da bo v parlamentu predlagal spremembo zakonov in povišanje kazni za primere denarnih poneverb funkcionarjev. V to stanje je padla obtožba časnika Lanata, ki že dolge mesece raziskuje denarno ozadje najvišjih vladnih predstavnikov. Na dan je privlekel res skrivnostni dvodnevni neuradni obisk predsednice na otokih Sejšeli, ki je znan davčni raj. Tam deluje tudi neko finančno podjetje, ki je povezano z že prej raziskovanim tokom pranja denarja. Besna vladna reakcija na te obtožbe je le potrdilo, da nekaj smrdi na Sejšelih (ozirova v Buenos Airesu).

Spomin na dr. Bajuka

V petek, 16. avgusta je minilo drugo leto, odkar je v 68. letu starosti umrl prvi predsednik Nove Slovenije, nekdanji predsednik vlade in finančni minister dr. Andrej Bajuk. Pokojnika se spominjamo kot velikega človeka in humanista, ki

je z ustanovitvijo Nove Slovenije prispeval k ohranitvi krščanske demokracije v Sloveniji. Kot finančni minister si je venomer prizadeval za pomembne ukrepe, ki so pripomogli k rasti in razvoju Republike Slovenije.

Ob drugi obletnici smrti dr. Andreja Bajuka so člani vodstva Nove Slovenije predsednica in poslanka Ljudmila Novak, vodja poslanske skupine mag. Matej Tonin, podpredsednica in poslanka Iva Dimic, podpredsednik Aleš Hojs in glavni tajnik Robert Ilc položili cvetje in sveče na njegov grob na ljubljanskih Žalah.

Ob 18.30 uri pa so se udeležili tudi obletne svete maše v cerkvi sv. Jakoba na Gornjem trgu v Ljubljani.

Andrej Bajuk se je rodil 18. oktobra 1943 v Ljubljani. Leta 1945 je njegova družina bežala in najprej živela v taboriščih po Avstriji. Leta 1948 pa se je naselila v Mendoza v Argentini, kjer je Bajuk odraščal in študiral. Prvo diplomu iz ekonomije je opravil v Mendoza, nato v Chicagu naredil še magisterij iz ekonomije. Leta 1969 je šel na univerzo v Kalifornijo, kjer je pridobil drugi magisterij in doktorat.

Leta 1973 se je vrnil v Mendoza, kjer

je poučeval kot univerzitetni profesor. Leta 1975 je odšel v Washington, kjer je opravljal različne funkcije. Zadnjih pet let službovanja v ZDA je bil direktor kabineta predsednika Medameriške razvojne banke in član predsedniškega sveta banke. Med 1994 do 2000 je bil premeščen v Pariz kot posebni predstavnik na predstavnstvu IDB za Evropo.

V slovenski politični prostor je vstopil v prvi polovici leta 2000, ko je po sklenitvi sporazuma o koaliciji Slovenija med SKD in SDS prevzel vodenje strokovnega sveta. Na združitvenem kongresu SKD+SLS 15. aprila 2000 je bil Bajuk izvoljen za podpredsednika stranke.

Po padcu tedanje vlade Janeza Drnovška v volilnem letu 2000 je bil na tretjem glasovanju v državnem zboru na predlog pomladnih strank Bajuk maja potrjen za novega mandatarja. Vlada je pod njegovim vodstvom sprejela vrsto ukrepov, ki so pripomogli, da je Slovenija izpolnila zahteve za vstop v Evropsko unijo. Vlado je vodil do oktobrskih parlamentarnih volitev.

V tem času pa je v vladajoči koaliciji prihajalo do nesoglasij glede spremembe volilne zakonodaje. Dr. Bajuk je z Lojzetom Peterletom in drugimi, ki so zagovarjali večinski volilni sistem in voljo državljanov in državljanov izraženo na referendumu, 4. avgusta 2000 ustanovil stranko NSi in postal njen prvi predsednik.

V obdobju 2000-2004 je bil poslanec NSi, za poslanca v državnem zboru pa je bil ponovno izvoljen tudi leta 2004, a je v novi vladni koaliciji, ki jo je poleg SDS, SLS in DeSUS sestavljala tudi NSi, prevzel funkcijo ministra za finance.

Leta 2005 ga je revija The Banker razglasila za finančnega ministra leta v EU. V času njegovega ministrovanja pa so v Sloveniji prevzeli tudi evro.

Muslimani požigajo cerkve

Vsaj 58 krščanskih cerkva, šol, zavodov, ter mnogo domov in trgovin v lasti koptskih kristjanov so v zadnjih treh dneh napadli, izropali in zažgali člani Muslimanske bratovščine in podporniki odstavljenega egiptovskega predsednika Mohameda Mursija, poroča agencija Asianews.

V valu uničujočega nasilja, ki je od odstavitve Mursija v Egiptu terjal že več kot tisoč žrtev in na tisoče ranjenih, se je bes Muslimanske bratovščine in njenih podpornikov usmeril proti Koptom in drugim tamkajšnjim kristjanom ki pripadajo katoliški, pravoslavni in evangeličanski cerkvi.

Poznavalci razmer v Egiptu so prepričani, da je tamkajšnja vojska naredila premalo za zaščito življenj, cerkva in imetja približno osem milijonske koptske manjšine, zaskrbljujoče pa je, da k napadom na kristjane pozivajo tudi podporniki islamistov iz tujine. Med njimi se najbolj omenja šejka Jusifa Al Kradvija.

Predstavniki krščanskih cerkva so sestavili seznam vseh požganih cerkva in drugih krščanskih ustanov, ki ga agencija Asianews objavlja v celoti. Seznam so posredovali iz Tiskovnega urada katoliške cerkve v Egiptu.

GB

SAN MARTIN

Prišel je dan. Že enajstkrat zaporedoma smo se prijatelji vseh okrajev ponovno srečali pri vsakoletnem pričakovnem kulturnem večeru, ki ga prireja Slovenski dom San Martín: **Ob taktu barv**.

Veliko se nas je na zbralo v soboto 10. avgusta že pri prvem delu programa, ko smo otvorili likovno razstavo, za katero je letos poskrbela prof. Andrea Quadri Brula.

Že pred odprtjem razstave je predsednik Daniel Žagar v imenu Doma podaril umetnici spominski krožnik ter šopek v zahvalo.

Naslov razstave je bil »*Teksture, vezenine, rože*«. Panoji in stene zgornje dvorane so bile okrašene s 34 slikami. Kamor je segal pogled so bile originalno sestavljene skupine rož s tkivi in vezeninami v obliki šopkov, vencev in drugih kompozicij. To, združeno s teksturami (pesek, veje, listje, itd.) in v močnih barvah je vzbujalo pozornost obiskovalcev razstave.

Omenimo še, da je ob 20. uri ga. Marta Jenko Škulj predstavila vokalni intermezzo dekliske skupine Mučacas.

Ob taktu barv XI

Popeljale so nas v umetniško vzdušje ob taktu lepih melodij: *Dajte, nato venček argentinskih milong* in, kot krono Avsenikovo *Slovenija od kod lepote tvoje*, ki jo je spremljal Marko Medvešček s svojo harmoniko.

Uro kasneje se je pa velika množica obiskovalcev pomaknila v spodnjo dvorano, kjer je potekel koncert. Za sceno, luči in zvok je preskrbel Janez Filipič s sodelavci.

Točno ob 21h je dr. Victor Leber predstavil drugi del kulturnega večera in zato povabil na oder člane *Slovenskega mendoškega okteta*: Ernesto Bajda in Antonio Štirn (1. tenor), Vladimiro Triep in Andrés Šmon (2. tenor), Matías Grintal in Pablo Šmon (bariton), ter Lucas Šmon (bas) in Diego Bosquet (bas in umetniški pevovodja okteta).

Sanmartinski pevski zbor, gostitelj večera, je sprejel mendoški oktet s pesmijo *Bratci veseli*. Tako vokalna skupina Mučacas, kot Pevski zbor San Martín, sta nastopala pod vodstvom prof. Lučke Marinček Kastelic.

Koncert okteta je bil razdeljen v dva dela. Vsak je obsegal štiri slovenske pesmi iz raznih pokrajin, ter štiri značilne argentinske.

I. del: *Igraj Kolce* (belokranjski napev - J. Jež); *Teče mi vodica* (prekmurska narodna - pri. M. Tomc); *Ljubavne pesmi iz Rezije* (narodno besedilo; pri. R. Simoniti); *Rezijanska* (A. Srebotnjak); *Cueca de la viña nueva* (F. D. Paloma; pri. M. R. Fernández); *Tonada de otoño* (J. Sosa - D. Sánchez; arr. D. Martín); *La tarde* (A. M. Chouhy Aguirre - C. Guastavino); *Canción y huayno* (O. Rojas - M. Núñez; arr. G. Espada).

II. del: *Vidala* (E. Albano); *Volver* (C. Gardel - A. Le Pera; pri. D. Martín); *Dos palomitas* (tradicional; arr. A. Savelli Gasser); *Azabache* (E. M. Francini - H. Stamponi - H. Expósito; arr. V. Tabbush); *Juhe, pojdamo v Škofce* (P. Kernjak); *Poet* (M. Petan - O. Pestner; pri. E. Logar); *Dečva pa v hartelcu* (koroška narodna - D. Bučar); *Žabe* (J. Stritar - V. Vodopivec).

Ganljivo je bilo slišati prelepe melodije, ki so se razlivalo v barvah moških glasov Slovenskega mendoškega okteta. Vsaka njihova interpretacija je bila dokaz osebnih talentov. Zato je on koncu občinstvo z močnim ploskanjem zaprosilo še eno. Zapeli so *Bilo je lepu*.

Koncert je bil zaključek turneje, ki se je lansko leto začela v Mendosi in nadaljeval z obiskom Slovenije. Tudi njih je predsednik Doma obdaril z besedami hvaležnosti in spominskim krožnikom z grbom slovenskega doma,

saj so prišli iz daljne Mendoze (1100 km.) in nam podarili enkratni koncert. Res se je lepo in akustično slišal njihov glas!

Omenimo še, da je za grafično oblikovanje programov ter plakatov poskrbela Regina Truden Leber.

Po končanem koncertu se je uresničilo prijateljsko srečanje ob lepo pogrnenih mizah. Med razgovorom se je prilegel topel golaž s kislim zeljem (v kuhinji: Marta Rupnik Jerman, Brigita Leber Medvešček, Regina Truden Leber in pomočnice). Tudi na žaru je bila priložnost za poskusit odlične čevapčiče, ki so jih pripravili Jože Jerman, Jože Skale in Omar Santana; člani pevskega zbora pa so

preskrbeli za posladek in mladina doma za lepo postrežbo.

Hvaležni smo vsem obiskovalcem in vsakemu, ki je pripomogel, da se je Ob taktu barv XI. tako enkratno iztekel!

Samo še to: pripravite se na naslednje leto, saj imamo že zamišljen program!

VL - RTL

Fotografije: Štefi Leber

DR. MARKO KREMŽAR

Ozadje vetrinske tragedije (2)

Če je bila Churchillova politika glede sovjetskih državljanov pogojena po dogovorih v Jalti, je bilo njegovo stališče glede ne-sovjetskih državljanov, ki so se zatekli k Britancem, da ne smejo biti pod nobenim pogojem vrnjeni Sovjetom. Jaltski dogovori so se omejevali le na državljane Sovjetske Zveze, ki bi bili ob koncu vojne pod oblastjo zahodnih zaveznikov, in niso omenjali drugih narodnosti. Churchillovo zaupanje v Tita je shlapelo že v zimi 1944/45. Ob koncu vojne je gledal nanj kot na osvajačca, katerega se je treba upreti iz istih razlogov kot Hitlerju. Telegrami med Londonom in Washingtonom v zadnjih dveh tednih maja 1945 jasno kažejo soglasje obeh vlad, da se ne vrača Titu niti kraljevih četnikov niti drugih jugoslovanskih protikomunistov. (C15)

Ameriški politični svetovalec pri vrhovnem poveljstvu maršala Aleksandra v Italiji Aleksander Kirk, je na podlagi Churchillovega navodila svetoval svoji vladi dne 1. maja, naj bodo 'proti-partizanske enote na severozahodu Jugoslavije (...) razorožene in nameščene, kot da bi bili vojni ujetniki'.

(M7,8) Naslednji dan 2. maja, mu je odgovoril namestnik ameriškega državnega sekretarja Joseph C. Grew, da se s predlogom strinja in da je britanska vlada prišla do podobnega zaključka in sicer, 'da se omenjene vojaške enote, ki se bodo predale ameriškim ali angleškimi poveljnikom v severovzhodni Italiji razorožijo in nastanijo v begunskih taboriščih za preiskavo. Tistim, ki bi se radi vrnili v Jugoslavijo kot posamezniki naj se to dovoli; vsi ostali pa morajo biti premeščeni v begunska taborišča in le s tistimi, katerim bi bilo dokazano, da so vojni zločinci, se bo postopalo kot s takimi.' (M9)

Podobno stališče je imel glede borcev proti komunistom, ki so se zatekli k njim iz vzhodnih dežel, tudi maršal britanske armade sir Harold Alexander. Pod njegovim poveljstvom je bil takrat med drugimi tudi 15. armadni zbor (general Clark), v katerega je bila vključena znana 8. armada (gen. McCreery), ki so jo sestavljali poleg britanskega 13. korpusa še 2. ameriški korpus in 2. poljski korpus. Ti so zasedli severovzhodno Italijo do jugoslovanske meje, medtem ko je jugozahodno Av-

strijo s Koroško zasedel 5. korpus iste armade pod poveljstvom generala Keightleya.

Vračanja protikomunistov bodisi Titu, bodisi Sovjetom, so se dogodila le na področju 5. britanskega korpusa. (C320) Zunaj območja 5. korpusa so se predajale britanski armadi v istem času podobne skupine beguncev, ki niso bili vrnjeni. Od 'srbskih dobrovoljcev', na primer, ki jih je bilo nekako 15.000 se jih je umaknilo okrog 4000 v južno Avstrijo, 11.000 pa na zahod v Italijo. Oboji so bili sprejeti kot begunci, vendar prvi so bili vrnjeni v roke Titu, drugi pa ne, čeprav so se oboji predali britanski 8. armadi. Razlika je bila, da so jih v Italiji sprejele enote 13. korpusa, v Avstriji pa enote 5. korpusa, katerega poveljnik štaba, rezervni brigadir Low, po poklicu odvetnik, je odigral pri odločanju njihove usode osrednjo vlogo. (C13)

Vprašanje je, zakaj je prišlo na ozemlje 5. korpusa do vračanja beguncev kljub temu, da sta bila tako vrhovni zavezniški poveljnik na tem območju, kakor ministrski predsednik Winston Churchill, nasprotnega mnenja in da je bil

maršal Alexander protikomunistom celo naklonjen?

Maršal Alexander je bil ob koncu prve svetovne vojne leta 1918 visoko odlikovan brigadir Irske garde. Takoj po koncu vojne se je odpravil kot prostovoljec z britansko protikomunistično misijo v Latvijo, kjer je postal poveljnik tamkajšnjih nemško-baltskih protikomunističnih čet (Landeswehr). Navezal se je na te ljudi in na deželo. Naučil se je ruščine in spoznal iz lastne izkušnje zapletenost vzhodnoevropske politične migracije, ki se je ponovno pojavila ob koncu druge svetovne vojne leta 1945, v srednji Evropi. Latvijska vlada mu je podelila odlikovanje baltskega Častnega križa, v imenu ruske caristične vlade v eksilu pa mu je general Judenič izročil odlikovanje Sveste Ane z meči. To odlikovanje je nosil maršal Alexander, ko se je leta 1945 srečal pri večerji s sovjetskim maršalom Tolbuhinom. (C18)

S Tolbuhinom je kosil 10. maja tudi general Keightley, ki pa po tem srečanju ni hotel imeti s Sovjeti več osebnih stikov in je zaupal to nalogo brigadirju Tyrin-

-Wilsonu. Temu so Sovjeti izročili že naslednji dan listo kakih dvajsetih ljudi, katere je Sovjetska armada zahtevala, da jih izročijo. Na njej je bilo nekaj starejših generalov nekdanje Bele armade. Takrat je general Keightley to zahtevo ogorčeno odklonil. (C4)

Eden daljnih povodov, ki so privedli do tragedije je bilo verjetno pismo poveljnika 5. korpusa generala Charlesa Keightleya z datumom 10. maja, v katerem prosi poveljstvo 8. armade, za dovoljenje, da uporabi silo proti Titovim partizanom, ki so na Koroškem kazali prezir do britanskih okupacijskih oblasti. Zapisal je: 'Zdaj je popolnoma jasno, da moram biti v stanju streljati na partizane, ki kategorično prezirajo povelja britanskih poveljnikov.' Ta prošnja mu je bila zavrnjena s pojasnilom, da je politična situacija 'zelo delikatna'. (C25) Od takrat je zaupal nalogo reševanja odnosov z Jugoslavani svojemu načelniku štaba brigadirju Lowu. Poveljstvo 5. korpusa je pričelo s tem iskati drugih poti, da se reši prisotnosti partizanov na svojem zasedbenem ozemlju.

(Dalje prihodnjic)

PATER ALOJZIJ KUKOVICA

Spomini na dragega gospoda prefekta

»Hvaljen Jezus«, in odgovor: »Na vekomaj, amen«. S tem pozdravom nas je v zavodski spalnici vsako jutro zbudil g. prefekt.

Vstajanje, osnovna higijena, maša v kapeli - takrat še latinska - zajtrk in razhod po šolah: Colegio Nacional Almirante Brown, Euskal Echea, in še katera ljudska šola.

Po šoli kosilo, prosti čas za igranje - odbojka, roket, med dvema ognjema - za nogomet je bilo dvorišče premajhno in ob njem so bila okna učilnice. (Na vsake toliko časa so nas pa v bližnjem klubu pustili igrati na pravem »fusbaplacu«).

Potem pa učenje, kakšne dve ali tri ure, vmes kratki odmori, malica, zopet učenje, na koncu še prosti čas za branje - takrat na srečo še ni bilo televizije.

Dan se je končal z večerjo, snaženjem čevljev in večerno molitvijo v kapeli - občasno z duhovno mislijo, ki nam jo je podajal g. spiritual, največkrat ob koncu meseca, ko nam je vsakič zatrjeval, da je prihodnji mesec »še prav posebno Marijin mesec«.

Potem pa spat, tišina in tema. - Če si kje staknil kakšno zanimivo branje, na pr. Patoruzú, si si moral svetiti z baterijo, skrit pod odejo.

Ob sobotah, ko ni bilo šole, so bili tečajji slovensčine, slovenske zgodovine in apologetike, kot smo bolj učeno rekli verouku. Te predmete so imeli na skrbi bogoslovci, s katerimi smo delili prostore v Rožmanovem zavodu v Adrogué.

Ob nedeljah pa malo več spanja, bolj slovesna maša, boljše kosilo - naše kuharice, ki so nas imele rade, so nas večkrat razveselile s kakšno poslasticco.

Popoldan obiski domačih, največkrat skrbne in ljubeče mame, s pozdravi od očetov in bratov in z zalogo sladkarij. Prosti čas in priprava za šolo.

Na začetku nas je bilo devet gojencev, potem pa vsako leto nekaj več.

Vse to kar sem naštel, je potekalo pod skrbnim nadzorstvom g. prefekta. Njegova skrb je bila, da je šlo vse v redu. Bil je za nas glavna in dostopna avtoriteta.

Izvajal jo je 26-27 letni mladenič - za naše pojme že star - pred dobrim letom še novomašnik in takrat še ne, ne pater in ne doktor, le gospod - v polnem pomenu te besede - g. prefekt Lojze Kukovica.

Njegovo nadziranje je potekalo skoraj neopazno in nismo se čutili kontrolirane.

Iz svoje sobe, ki je bila na koncu učilnice, je vsake toliko časa dvignil oči od svojih knjig - stalno je kaj študiral - in pogledal, če je vse v redu. Redkokdaj je šel tudi med klopi in molče zaplenil kakšno revijo, preden si jo lahko skrtil. Krotil je našo mlado kri, ki nas je kar razganjala, s svojim mirnim nastopom in prijaznim pogledom, izžareval je avtoriteto, ki ni potrebovala ne rezkih besed, ne groženj, da smo jo upoštevali in spoštovali. Če je pa šlo le predaleč - špricanje šole, neopravičena odsotnost iz zavoda - je pa tudi znal naložiti kakšno kazen, ki je bila v rabi tiste čase - sedaj pa že ne bi bila v skladu z modernimi psihopedagoškimi nauki.

Vedno je bil na razpolago za pogovor ali razgovor, dajal je nasvete, podpiral naše predloge in podvige, če je bilo treba je pomagal pri učenju, posebno jezikov.

Zanimal se je za nas, zaupali smo mu in on je nam zaupal.

Veliko srečo imaš, če spoznaš dobrega človeka, če si z njim v stiku in si deležen njegove dobrote in vpliva. Če je pa ta dober človek tvoj vzgojitelj in to v tvojih najbolj razboritih letih, ki te zna brez strogosti, le z modro besedo in prepričevalno dobroto opozarjati in usmerjati, se pa lahko šteješ med privilegirance.

Ogromno je še ta g. prefekt v življenju naredil, kot pater jezuit, doktor, profesor, dušni pastir, duhovni vodja, predavatelj, voditelj duhovnih vaj, urednik verskih glasil, pisec brošur o sektah in o verskih temah, razširjevalec pobožnosti božjega usmiljenja, vsestranski sodelavec v naši skupnosti in pa kot zgleden duhovnik, na svojem mestu.

A mi, njegovi zavodariji, se ga bomo vedno s spoštovanjem in hvaležnostjo spominjali kot našega dragega gospoda prefekta.

Bivši zavodar

Zavodariji na dvorišču med igro, verjetno leta 1953. Spoznavni na sliki štirje poznejši duhovniki.

POGODBA O DEDOVANJU

Danes grofje Celjski ...

16. avgusta leta 1443 (pred 570 leti) so Habsburžani in Celjski grofje podpisali pogodbo o dedovanju, če katera od rodbin izumre. Celjski grofje predstavljajo najbolj znano in najpomembnejšo plemiško rodbino, ki je imela svojo matično posest na območju današnje Slovenije.

Sprva so se Celjski grofje od leta 1130 imenovali gospodje Posavski po Posavju, od leta 1173 pa po gradu Žovnek - Žovneški gospodje. Kot prvi Žovneški nastopi Gebhard I. Savinjski, ki ga najdemo omenjenega v dveh listinah. Leta 1146 se je pojavil Leopold I., večkrat pa je bil omenjen tudi Gebhard II. Žovneški.

Rod najdemo zapisan tudi z imenom Lemberški v listini, s katero so okoli leta 1235 dosmrtno zastavili odvetništvo nad gornjegrajskim samostanom njegovemu opatu. Iz te listine sledi, da je Gebhard že imel v svoji oblasti krški fevd. Gebhard II. je imel dva sinova Konrada I. in Leopolda II. Leta 1308 se je začel vzpon Žovneških gospodov. Takrat so se namreč povezali s Habsburžani in jim izročili svojo svobodno zemljo ter jo takoj dobili nazaj v fevd.

Po izumrtju rodbine grofov Vovbrških leta 1333 so pridobili njihovo posest in s tem Celje, ki tako postane nov rodbinski sedež. Zaradi tega so se tudi preimenovali in premaknili višje na plemiški lestvici - 16. aprila 1341 je Ludvik Bavarski Ulrika I. povzdignil v celjskega grofa. Enako je naredil tudi cesar Karel IV. Luksemburški 30. septembra 1372, ko jim je podelil naziv državnih grofov. Zadnji Žovneški gospod in prvi Celjski grof je bil Friderik I.

Njihova posestva so narasla, ko je Herman II. leta 1396 rešil Sigismunda Luksemburškega pred smrtjo v boju s Turki pri Nikopolju, pozneje pa se je še poročil s Hermanovo hčerko Barbaro Celjsko. Zaradi zasluga pri Nikopolju mu je Sigismund že leta 1397 podelil Varaždin in gospostvi Vinico v Podravini in Vrbovec v Zagorju.

Leta 1399 je prejel še dedno grofijo Zagorje, Sigismund pa jim je dodal še naziv zagorski grofje. Leta 1405 celjski grofje pridobijo še Medžimurje s Čakovcem, leta 1407 pa upravo nad zagrebško škofijo in zagrebškim Gradcem. Leta 1406 je Sigismund imenoval Hermana II. za slavonskega in hrvaško-dalmatinskega bana.

Sigismund je Hermanu II. 2. aprila 1415 podelil nov grad Pliberk s pripadajočim posestvom, devet dni kasneje pa je Celjskim podelil tudi pravico do krvnega sodstva v Celjski grofiji. 28. aprila 1418 so grofje Celjski dobili celotno dediščino izumrle rodbine ortenburških grofov in tako dobili grofiji Ortenburg in Strmec na Koroškem, kranjsko posestvo in vse njihove nazive in pravice.

Leta 1431 je Sigismund podelil Celjskim grofom pravico do kopanja in obdelovanja rude v vseh njihovih gospostvih. 30. novembra 1436 so bili Celjski povzdignjeni v državne kneze. Grofiji Celje in Ortenburg-Strmec sta bili razglašeni za praporna fevda. Prav tako so Celjski dobili pravico do lastnega okrajnega sodišča v Celju, novčni in rudniški regal in pravico do naziva visokorodni.

Marca 1437 so sklenili dedno pogodbo z Goriškimi grofi, 29. junija istega leta pa še desetletno vojaško zvezo s Frankopani. Po vojni Celjskih grofov s krškim škofom Janezom Schallermannom leta 1437 so Habsburžani priznali Celjanom njihov položaj v deželi, a so Celjski morali priznati oblast kneza notranjeavstrijskih dežel.

Leta 1443 je prišlo do podpisa obojestranske dedne pogodbe med Celjskimi in Habsburžani. Z umorom Ulrika II. Celjskega leta 1456 v Beogradu je celjska rodbina izgubila zadnjega moškega potomca, celjsko posest pa so po krajši vojni prevzeli Habsburžani.

Postojnski jamski čudež

V akvariju Postojnske jame se morda obeta podmladek človeške ribice. V petek, 9. avgusta je človeška ribica začela izlegati jajčeca v oglednem akvariju Postojnske jame. To je celo v svetovnem merilu prvič, da se je to zgodilo v kaki turistični jami.

čeca v oglednem akvariju Postojnske jame. To je celo v svetovnem merilu prvič, da se je to zgodilo v kaki turistični jami.

»Postojna je po vsej Sloveniji znana zaradi svoje porodnišnice, a kaže, da bo zdaj tukaj še ena porodnišnica - jamska,« je ponosno povedal direktor podjetja Postojnska jama Marjan Batagelj.

Kot je ob tem povedal biolog

in kustos Notranjskega muzeja iz Postojne Slavko Polak, ki proučuje zelo bogat svet jamskih živali v postojnsko-planinskem jamskem sistemu, je to za vse, ki skrbijo za varstvo Postojnske jame in njenih bogastev, nedvomen dokaz, da so njihova prizadevanja prava: »To dokazuje, da smo v akvariju vzpostavili prave razmere in da se človeške ribice v njem počutijo resnično dobro, kot v svojem naravnem okolju.«

Postojnsko-planinski jamski sistem je sicer zelo bogat in je dom izjemno velikega števila avtohtonih vrst jamskih živali, nekatere izmed njih pa so prvič na svetu opazili prav tu.

Človeška ribica, zlasti v obdobju pričakovanja, je občutljiva na svetlobo in hrup, zato so jo posneli samo enkrat, preden so obiskovalcem (in predvsem fo-

tografom z bliskavicami) omejili dostop.

Prav zaradi vseh dejavnikov, ki bi lahko škodovali razvoju podmladka, so v Postojnski jami poskusili narediti vse, da bi morda še letos dobili postojnske jamske prvorojence. Človeška ribica jajčeca posamično pritrdi na podlago, običajno na ploske kamne, zato so ji dodali nekaj takih kamnov iz podzemnega toka reke Pivke. Akvarij so pregradili na dva dela, da bi jo obvarovali pred morebitnimi napadalci iz lastnih vrst in ji zagotovili mirno okolje. Njeno polovico akvarija so povsem zatemnili - človeške ribice so namreč zelo občutljive na svetlobo, zato so v okolici akvarija zmanjšali tudi običajno jamsko osvetlitev.

Obiskovalcem ne dovolijo več ustavljanja blizu človeške ribice z jajčeci, a jih vendarle ne

bodo oddaljili od dogajanja.

Človeška ribica ali močeril, z znanstvenim imenom Proteus anguinus Laurenti 1768, je zelo nenavadno in skrivnostno bitje našega jamskega sveta. Njeno poreklo ni pojasnjeno, še najbolj verjetno je, da gre za starinsko vrsto. S svojimi 25-30 centimetri dolžine je ta edini jamski vretenčar v Evropi tudi največja jamska žival na svetu.

Izjemno je prilagojena na svoje bivalno okolje, nima oči, a je občutljiva na svetlobo po vsem svojem rahlo rožnatem telesu. Zelo je občutljiva tudi na vonj in zvok, na njeni glavi pa so odkrili čutila, ki ji omogočajo, da z znanavo šibkih električnih polj živega in neživega izvora ustvarja svojo sliko okolja. Prav na ta način naj bi se močerili med seboj tudi

sporazumevali.

Uveljavljene so kot eden od simbolov Postojnske jame, doma pa so v podzemnem svetu dinarskega krasa od tržaškega krasa pred gorovja Dinare do Hercegovine. »Zmajev mladiček« je zelo slikovito opisoval že Janez Vajkard Valvazor v Slavi vojvodine Kranjske leta 1689, prvič pa so jih v postojnsko-planinskih jamah našli leta 1797, ko jih je Josip Jeršinovič opazil v Črni jami.

Nekoč so človeške ribice drževali v akvarijih le za določen čas, nato so jih vrnili v naravo in nadomestili z drugimi, a ker so nazadnje za delo speleobiološke postaje z imenom Vivarij Proteus dobili dovoljenje za le en izlov, so morali takoj zagotoviti čim bolj naravne razmere. In sedaj so dobili enega od najprepričljivejših dokazov, da jim je uspelo.

NOVICE IZ SLOVENIJE

VROČINA POVZROČA POŽARE

Gasilci so s pomočjo helikopterja Slovenske vojske pogasili požar na Studorju v Gorenji vasi pri Škofji Loki. Znova pa se je razplamtel požar na območju Velikega Rogatca, ki sta ga pomagala gasiti dva vojaška in en policijski helikopter. Kasneje so gasilci požar delno obvladali, preprečili naj bi tudi nadaljnje širjenje na gornjegrajsko stran hriba. Problem so podzemni požari, ker je na tem območju humus globok med metrom in metrom in pol.

Zagorelo je tudi v gozdu nad naseljem Budanje v občini Ajdovščina. Gasilcem je uspelo požar, ki se je razplamtel na površini med pet in šest hektarjev, lokalizirati, požarišče pa so nato nadzorovali s požarnimi stražami.

EGIPT NI ZA TURISTE

Letalo, ki bi moralo iz Ljubljane v Egipt prepeljati okoli 180 turistov, se je tja odpravilo le po tiste, ki so počitnikovali tam. Slovenske turistične agencije so namreč gostom odsvetovala potovanje v Egipt in jim ponudile menjavo aranžmaja, kar so potniki upoštevali. Tudi prihodnji poleti v Egipt so do nadaljnjega ustavljeni.

POČITNIŠKE TEGOBE

Na slovenskih cestah so pretekli konec tedna nastajali zastoji. Pred predorom Karavanke proti Avstriji je bila kolona dolga tudi pet kilometrov, zato so voznikom svetovali izvoz Lipce oz. prehoda Korensko sedlo ali Ljubelj. Do gostega prometa z zastoji je prihajalo tudi na cestah Izola - Koper ter med Kopro in Dragonjo v obe smeri.

POLETNA SUŠA

Posledice suše v Podravju se kažejo predvsem na posevkih koruze, oljnih buč, krompirja, ajdi in na trajnem travinju, so za STA pojasnili na Kmetijsko gozdarskem zavodu Maribor. Škodo v poljedelstvu ocenjujejo v povprečju med 40 in 100 odstotki ter opozarjajo, da se bodo posledice suše na ajdi kasneje odražale tudi v čebelarstvu.

PO SVETU

RAZMERE V EGIPTU

V Egiptu je v nedeljo zasedala začasna vlada, ki naj bi razpravljala o predlogu premiera Hazema al Beblavija za razpustitev Muslimanske bratovščine. O večjih protestih in nasilju čez dan niso poročali, so se pa shodi islamistov kljub nekaterim odpovedim začeli popoldne. V Egiptu je sicer v zadnjih nekaj urah življenje izgubilo najmanj 60 ljudi, vse več pripadnikov bratovščine pa je medtem v ječi. Veleposlaniki 28 držav članic Evropske unije v Bruslju razpravljajo o prelivanju krvi v Egiptu in morebitnih posledicah dogajanja za povezavo. Sicer naj bi unija v odnosu do Egipta razmišljala predvsem o različnih oblikah gospodarskega pritiska, potem ko je v preteklem letu državi obljubila pet milijard evrov pomoči.

VOJAŠKE VAJE

V skladu z napovedmi sta Južna Koreja in ZDA začeli nove skupne vojaške vaje, v katerih se odzivata na simulirano invazijo Severne Koreje. Državi vojaške vaje, ki so močno razburile Severno Korejo, sicer izvajata po tednih popuščanja napetosti na Korejskem polotoku. Čeprav vsakoletno vojaško vajo večinoma izvedejo računalniško, vključuje več kot 80 tisoč južnokorejskih in ameriških vojakov, Pjongjang pa jo je večkrat označil za provokativno. Letos je bil sicer odziv Severne Koreje nekoliko manj oster kot običajno, saj sta se Seul in Pjongjang v zadnjih dneh osredotočila na ponovno odprtje skupnega industrijskega kompleksa Kaesong.

BOJ PROTI MAMILOM

Oblasti v Mehiki so dosegle pomemben uspeh v boju proti mamilarskim združbam, ki že leta terorizirajo državo. Na meji z ameriško zvezno državo Teksas so prijele vodjo Zalivskega kartela. Maria Ramirez Trevina, znane po vzdečku »plešasti«, so iskale tudi ZDA, saj je tam prav tako obtožen vrste zločinov.

UPADANJE ROJSTEV

Gospodarska kriza je v zadnjih letih vplivala tudi na število rojstev v Evropi. To v raziskavi ugotavlja Inštitut Maxa Plancka iz Nemčije. O tem je za italijansko katoliško agencijo SIR spregovoril svetovalec komisije za ekonomsko in družbeno vprašanja pri nemški škofovski konferenci Jörg Althammer. Po njegovih besedah je upadanje števila rojstev predvidljivo v položaju, ki ga zaznamujejo gospodarske težave. Vendar avtorji raziskave opozarjajo, da je to upadanje lahko časovno omejeno, kar pomeni, da do rojstev, ki jih zadnja leta ni bilo, lahko pride v bližnji prihodnosti, v ugodnejših okoliščinah. To je proces, ki so ga v Nemčiji že doživeli v času težav, povezanih z združitvijo države.

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENC V ARGENTINI

Osebnostne novice. Družinska sreča: v družini Franca Zurca in njegove žene ge. Vere roj. Kokalj v Castelarju so dobili hčerko. Srečni družini naše čestitke.

Škofjeloško žegnanje. Lepo število »Ločanov« in njihovih prijateljev se je zbralo na povabilo g. župnika Kalana in dr. Debeljaka v nedeljo, 29. Julija v Slomškovem domu k prijateljskemu pomenku ob pogrnjenih mizah. Prijateljskega sestanka »Ločanov« se je udeležil tudi msgr. Hladnik.

SAN JUSTO

Naša pesem in beseda. ... Šolski tečaj Franceta Balantiča nam je pripravil lepo popoldne s pesmijo, ki je napolnila naša srca s prijetnimi spomini ... Program je bil sestavljen z nastopi vseh skupin šolskega tečaja, od najmlajših pa do tistih, ki ga bodo letos že zapustili.

Posamezne dele programa je napovedoval predsednik šolskega odbora g. Jereb, vse pa so izvajali otroci pod večšo roko učiteljice tečaja, gdč. Angelce Klanškove. Nekateri pesmi, zapete v duetu, teretu najmlajših solistov, so bile podane posebno lepo s spremljanjem mandoline in harmonike. Na koncu programa pa so šolarji zaigrali še enodejanko: Zaspala rožica in pokazali nemajhno nagnjenje k odrski umetnosti ...

SAN MARTIN

Skavtski svet je imel preteklo soboto (3. Avg.) v Slovenskem domu svoje drugo zasedanje v letošnjem letu. Sestavljajo ga starši slovenskih skavtov in skavtinj in ga vodijo gg. Stanko Marinček kot predsednik, Franc Oblak kot podpredsednik in gospa Pristovnik kot odbornica. Zasedanja se je udeležila večina staršev ter skavtov in skavtinj in je bilo posvečeno proslavi 18-letnice ustanovitve Slovenske skavtske zveze (SSZ) v zamejstvu. Zasedanje je začel g. Marinček, ki je podal besedo šefu slovenskih skavtov g. Marjanu Trtniku, ki je v kratkih besedah oral nastanek in razvoj SSZ. ...

(*Svobodna Slovenija*, 8. avgusta 1963 - Št. 32)

OBMOČJE 51

Ameriška obveščevalna agencija Cia je objavila zaupen dokument, s katerim je potrdila obstoj območja 51. To je zaradi tajnosti več desetletij burilo duhove. Cia je teoretike zarote razočarala, saj je razkrila, da tam niso pristali neznani leteči predmeti, temveč so območje uporabljali za testiranje vohunskih letal.

OPAZOVALCE NA MEJO

Britanski premier David Cameron je v petek v telefonskem pogovoru predsednika Evropske komisije Joseja Manuela Barrosa pozval, naj komisija na špansko mejo z Gibraltarjem čim prej pošlje opazovalce. Iz Barrosovega urada pa so sporočili, da razmere stalno opazujejo, in izrazili upanje, da bosta državi spor rešili dvostransko. Po zadnjem zaostrovanju odnosov med Veliko Britanijo in Španijo glede Gibraltarja je Bruselj že 6. avgusta sporočil, da namerava skupino opazovalcev na mejo poslati septembra ali oktobra.

ZIMBABVE

Premier Zimbabveja Morgan Tsvangirai je umaknil pritožbo, s katero je poskušal izpodbiti rezultate splošnih volitev, na katerih je julija prepričljivo zmagal predsednik Robert Mugabe. Tsvangirai je sporočil, da pritožba ne bi uspela, saj volilna komisija ni objavila volilnega materiala, s katerim je poskušal izpodbiti rezultate. Mugabe si je tako po 33 letih vladanja zagotovil že sedmi petletni mandat.

RESUMEN DE ESTA EDICION

PREKMURJE ESLOVENO

El 17. de agosto se celebra el aniversario de la incorporación de Prekmurje a Eslovenia. Como resultado de la conferencia de París, al término de la Primera Guerra Mundial, los Transmuranos pudieron integrarse, después de 900 años, a su nación de origen. Fueron rescatados así del predominio húngaro, que los sojuzgó a lo largo de su existencia. La fecha fue declarada fiesta nacional en 2005, por iniciativa de varios diputados, originarios de esta región, aunque no es día no laborable. Este año hubo homenajes alusivos en los municipios de Beltinci y Črenšovci, con asistencia de autoridades, entre ellos el presidente de Eslovenia, Borut Pahor. (Pág. 1)

ARTE EN SAN MARTÍN

El centro esloveno de San Martín se llenó de amigos de todos los centros que se hicieron presentes en la 11ª edición de la velada cultural anual Ob taktu barv (Al compás de los colores) que organizaron el sábado 10 de agosto pasado. En la primera parte del programa se realizó la apertura de la exposición de arte compuesta por 34 obras realizadas por la artista Prof. Andrea Quadri Brula. El interludio vocal estuvo a cargo del grupo vocal femenino Mučacas (léase Muchachas) dirigido por la Prof. Lučka Marinček Kastelic. En la segunda parte de la velada cultural el público ocupó el salón para oír al Octeto esloveno mendocino que viajó desde su provincia especialmente para presentarse en esta oportunidad. El Octeto, dirigido por Diego Bosquet, interpretó canciones en castellano y esloveno. Las bellas melodías, fundidas en los colores de las voces masculinas del octeto esloveno de Mendoza, y cada una de las interpretaciones provocaron en el auditorio fuertes aplausos. (Pág. 3)

LA TRAGEDIA DE VETRINJE

El pasado número se comenzó con la publicación de un artículo del Dr. Kremžar sobre las causas de la tragedia de Vetrinje en 1945. Ésta fue uno de los acontecimientos más trágicos de la historia eslovena cuando los 'domobranci' que estaban en un campo de refugiados en Carintia (Austria) fueron entregados, con engaños junto a otros miles de refugiados, a manos de los comunistas que los asesinaron en suelo esloveno. Al recordar este hecho reflexionamos sobre lo que tuvieron que soportar los defensores de la patria y su agonía. Menos presente están los motivos que llevaron al gobierno militar británico en el sur de Austria a entregar a esta gente a la muerte. En el pasado algunos atribuyeron la decisión al acuerdo de Yalta entre Stalin, Roosevelt y Churchill. Sin embargo, sólo trataba del destino de los ciudadanos soviéticos. El artículo se basa en el libro *The minister and the massacres* de Nikolai Tolstoy en el que define el retorno de los refugiados de Corintia como una conspiración. El británico Ian Mitchell descubrió más documentos y escribió *The cost of a reputation* donde describe los antecedentes de la tragedia de Vetrinje. (Pág. 3)

RECUERDOS

El 31 de julio pasado falleció el sacerdote jesuita, padre Luis Kukovica SJ. En este número se publican los recuerdos de uno de los internos del Zavod (Instituto) de Adrogué donde el sacerdote fue prefecto. Su relato comienza destacando el saludo con el que cada mañana el Sr. Prefecto los despertaba. Todas las actividades del día se llevaban a cabo bajo la supervisión cuidadosa del prefecto. Él era la autoridad - un joven de 26 años que hacía un año había sido consagrado sacerdote. De vez en cuando levantaba su vista de los libros para ver si todo estaba bien. Era accesible. No necesitaba de amenazas para que lo respetásemos. Siempre estaba dispuesto a hablar, aconsejar y apoyarnos incluso en el estudio. El prefecto, sacerdote jesuita, profesor, doctor, pastor, líder espiritual, editor de boletines religiosos, autor de libros sobre sectas y temas religiosos, colaborador de nuestra colectividad, devoto de la Divina Misericordia, etc. fue muy importante en la vida de aquellos jóvenes y de otros tantos que conocieron al sacerdote Kukovica. (Pág. 4)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Franci Znidar** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar** en **esloveniau@gmail.com**

Za Društvo ZS: Franci Žnidar / **Urednik:** Tone Mizerit
Sodelovali so še: Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Marko Kremžar, Viktor Leber, Regina Truden Leber, Štefi Leber in Franci Markež.

Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: Za Argentino, \$ 600.-; pri pošiljanju po pošti: sivi papir, \$ 820.-; beli papir \$ 930.-; Bariloche; \$ 785.-; obmejne države Argentine, 250.- US dol.; ostale države Amerike, 280.- US dol.; ostale države po svetu, 300.- US dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto, 200.- US dol. za vse države.

Dolg za letnike v zaostanku se plača po ceni naročnine tekočega leta. **Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.**

Čeke: V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750-C1289ABJ Buenos Aires-Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: **info@vilko.com.ar**

MALI OGLASI

TURIZEM

TURISMO BLED

EVT Leg. 12618
Dis. 2089de Lucía Bogataj
Monseñor Marcón 3317 B, San Justo
Tel. 4441-1264/1265**GREGOR BATAGELJ, turistični vodnik v Sloveniji.** Slovenski/španski jezik. Mob.: +386-(0)31-567-098. E-naslov: mgbatagelj@gmail.com

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474.

ADVOKATI

Dobovšek - odvetniki

Somellera 5507 - C1439AAO - Capital Federal - Tel/Fax 54-11-4602-7386
E-mail: estudio@estudiodobovsek.com.ar**Dr. Marjana Poznič** - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik. Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 / 15-4088-5844 - mariana.poznic@gmail.com**Dra. Ana C. Farreras de Kocar** - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Martes y Jueves de 15 a 18 hs. Belgrano 181 - 6º B (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4469-2318 Cel.: 15-6447-9683
e-mail: farrerasanac_te@yahoo.com.ar

GASTRONOMIJA

od torka do vključno sobote od 19. ure naprej. Praznovanja, obletnice, srečanja. Cene ugodne, pristna domača hrana in kvalitetna postrežba.

Apetit
sabor europeo
Rezervacije: 4658
4 1 5 8 .
Avellane-da 450, Ramos Mejía, Buenos Aires.
Planika catering - Ani Rode

Slovensko in mednarodno pecivo po naročilu - Tel.: 4655-4422 ali 15-4073-3495

POSREDOVANJA

PATAGONIA Storitve

María Cristina Breznikar Rant s.p.
Vaš kontakt v Sloveniji. Osebna potovanja. Vzpostavimo stik med sorodniki. Pokojninski postopki, najemnine in več drugih storitev. E-mail: patagonia.storitve@yahoo.com

OSEBNE NOVICE

Rojstvo

V Ljubljani se je 8. avgusta rodila **Julija Cerar**, prvorojenka Mihe in Cecilije roj. Fink. **Srečnim staršem čestitamo!**

Poroka

V cerkvi sv. Janeza Krstnika v Trnovem sta si 17. avgusta obljubila večno zvestobo **Viki Rant** in **Bernard Grbec**. Za priči sta bili nevestina sestra Marjana in ženina sestra Cecilija. Med poročno mašo ju je poročil Janez Cerar CM, župnik v Škocjanu pri Novem mestu. **Novoporočencema želimo obilo sreče!**

Nova diplomantka

Dne 15. avgusta je na Universidad Argentina de la Empresa (UADE) diplomirala **Tatjana Marija Groznik** in prejela naslov Licenciada en Administración de Empresas. **Čestitamo!**

Smrt

V San Justo je umrla **Pavla Tomažević roj. Zupanc** (89). Naj počiva v miru!

DAROVALI SO

V dobrodelni sklad **ZSMŽ San Martin** je ga. Magda Petkovšek darovala \$300.- v spomin pok. partru Kukovici. **Bog povrni!**

OBVESTILA

SOBOTA, 24. avgusta: 60. obletnica Prešernove šole na Pristavi**NEDELJA, 25. avgusta: Mladinski dan v Carapachayu****Kosilo upokojencev in prijateljev v San Justu.****PETEK, 30. avgusta: Občni zbor Mutual Sloga**, ob 20. uri v Slovenski hiši.**SOBOTA, 31. avgusta: Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB**, ob 15. uri v Slovenski hiši.**Rock in Lanús NEDELJA, 1. septembra:****47. obletnica Zveze slovenskih mater in žena PETEK, 6. Septembra: Duhovne vaje za može in žene** (do 7. septembra)**Sobota, 14. septembra:****Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB**, ob 15. uri v Slovenski hiši.**ČETRTEK, 19. septembra:****ZSMŽ San Martin** vabi na mesečni sestanek v Domu ob 16h. Imeli bomo praznovanje in tombolo.**SOBOTA, 28. septembra:****Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB**, ob 15. uri v Slovenski hiši.**Proslava šolskih otrok na čast Antonu Martinu Slomšku v Slovenski hiši.****NEDELJA, 6. oktobra: 40. obletnica Slovenskega srednješolskega tečaja, odsek dr. Vojka Arka, Bariloche.**Uradne ure za stranke
v Slovenski hiši
(atención al público)

V pisarnah v Slovenski hiši (Zedinjena Slovenija, Dušnopastirska pisarna, Svobodna Slovenija) smo na razpolago rojakom:

ponedeljek, sredo in petek, od 10. do 19. ure.
Hvala za razumevanje!

47. obletnica Zveze slovenskih mater in žena

v nedeljo, 1. septembra 2013

ob 16. uri sv. maša v cerkvi Marije Pomagaj in nato akademija.

Lepo vabljeni!

V globoki žalosti sporočamo, da je 10. avgusta 2013 v 88. letu starosti v miru zaspala in odšla v večnost naša draga mama, stara mama, prababica, sestra in teta, gospa

Jožica Peternel roj. Kenda

Zahvaljujemo se vsem, ki ste zanjo molili in jo priporočamo v nadaljnjo molitev in blag spomin.

Žalujoci:

hčerki **Jana** in **Magda** z družinama;
brata **Jože** in **Ivan** z družinama
ter ostalo sorodstvo in prijatelji.

Argentina, Slovenija, Švica, Nemčija in Anglija.

SLOVENCİ IN ŠPORT

ŽE PRI 15 LETIH ZMAGUJE

Mlada slovenska smučarska skakalka Ema Klinec (foto), ki je julija dopolnila komaj 15 let, je v svojem prvencu na poletni veliki nagradi v Courchevelu ugnala vso konkurenco. Skakalka, ki ji je Mednarodna smučarska zveza šele minuli teden prižgala zeleno luč za nastopanje na ravni svetovnega pokala, je na svoji prvi tekmi slavila zmago.

Ema Klinec, v odlični že po prvi seriji, je pred finalnim skokom ohranila mirno kri, prikazala dober nastop in za zmago zbrala 224,7 točke.

PARAOLIMPIJSKI PLAVALEC
TRIKRAT NA PODIJU

Svetovno prvenstvo v plavanju Mednarodnega paraolimpijskega komiteja je bilo v znamenju slovenskega plavalca Darka Čuriča, ki je najprej zmagal v svoji paradni disciplini 50 m delfin. S konkurenco je opravil s časom 41,42 ter Montreal obarval v barve slovenskega zlata.

Drugo zlato je priplaval še na 100 me-

trov prosto in v finalu postavil čas 1:27,27.

Darko Čurič je v šampionskem slogu sklenil nastope. V disciplini 200 m prosto je zasedel drugo mesto in tako dodal še srebro dvema zlatima kolajnama. Tokrat je Čurič prišel v cilj s časom 3:11,32.

BO TINA MAZE NAJBOLJŠA
SPORTNICA NA SVETU?

Slovenska alpska smučarka Tina Maze je ena od nominirank za naziv najboljša športnica leta na svetu, ki ga podeljuje Ženska športna fundacija. Ta skupaj z javnostjo, za nominiranje se lahko glasuje prek spleta, glasovi štejejo 50:50, vsako leto tradicionalno podeli nagrado za najboljšo športnico in najboljšo žensko športno ekipo.

DVA PORAZA

Slovenska nogometna reprezentanca je na prijateljski tekmi v Turkuju izgubila proti Finski z 0:2. Na zadnji tekmi pred nadaljevanjem kvalifikacij za svetovno prvenstvo 2014, ko se bodo izbranci Srečka Katanca pomerili z Albanijo in Ciprom, sta za domačo reprezentanco zadela Nicklas Moisander v 35. in Kasper Hämäläinen v 84. minuti.

Slovenska nogometna reprezentanca do 21 let pa je na prvi tekmi kvalifikacij za evropsko prvenstvo 2015 (skupina 2) v Velenju izgubila proti Estoniji z 0:1. Edini gol na tekmi je v 22. minuti dosegel Artur Rätzel.

- 50 -
MLADINSKI
DAN
V CARAPACHAYU

25. AVGUSTA

8.00 ZAČETEK TEKMOVANJ
10.45 DVIGANJE ZASTAV
11.00 SVETA MAŠA
13.00 KOSILO
19.30 KULTURNI PROGRAMNATO PROSTA ZABAVA S
SKUPINO ZLATOROCK!

DRA. CECILIA GRIERSON 3867, CARAPACHAY, VICENTE LÓPEZ

Da se umirila ji bo
bolečina srcá in krvi,
odšla je na svetlo pot
k Njemu v nebò ...Kako nedoumljivi so
njegovi sklepi in
neizsledna njegova pota! -
Rim 11,33

Marija Oblak

Umrla nam avgusta je desetega,
po božji volji,
a iz spomina nam odšla ne bo nikoli:sestri **Silvija** in **Dani**,
brata **Ciril** in **Gabriel**,
svakinji **Metka** in **Lorena**
ter nečaki in nečakinje: **Katja, Adam, Pavla, Gregor,**
Justina, Augusto, Santiago, Marija in **Francisco.**

Prisrčna zahvala naj velja sorodnikom iz družin Malovrh, Oblak, Jakoš in Poberšnik ter prijateljem in znancem in vsem, ki so Marijo kropili in zanjo molili, ji z obiski na domu in v bolnišnici srcé razveseljevali in trpljenje hladili.

Iskreno hvaležni smo gospodom, monsignorju Juretu Rodetu, msgr. Mirkotu Grbcu in Franciju Cukjatiju, ki so jo z zakramenti, s sveto mašo in z molitvami ob krsti in na pogrebu v Večno življenje vodili.

Prav lepa zahvala gospodični Rozki Likozar za nenehoma izkazane skrbi naši dragi pokojnici in pevcem, ki so pokojno Marijo s pesmijo ob posmrtnih obredih počastili in nas vse občutno ganili.

Žalujoci ostali.

Buenos Aires, Bariloche, Tucumán in ZDA.